

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudkyň JUDr.Jitky Hroudové a JUDr. Evy Rybářové v právní věci žalobkyně: **M. V.**, zastoupena Mgr.Tomášem Řezníčkem, advokátem se sídlem v Havířově, Moskevská 1440/24a, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, odbor dopravněsprávních činností, se sídlem v Praze 1, Mariánské náměstí 2, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu

t a k t o :

- I. **Výzva** Magistrátu hl.m.Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 21.2.2014 čj: MHMP 241641/2014, kterou byla žalobkyně vyzvána k odevzdání řidičského průkazu a blokace řidičského oprávnění žalobkyně, provedená v registru řidičů ke dni 18.2.2014, byly **nezákonnými zásahy**.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 19.342,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Tomáše Řezníčka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalovaného správního úřadu, spočívajícího jednak v tom, že žalobkyni bylo zablokováno řidičské oprávnění, provedené v registru řidičů ke dni 18.2.2014 a dále

v tom, že žalobkyně byla výzvou ze dne 21.2.2014, č.j.: MHMP 241641/2014, vyzvána k odevzdání řidičského průkazu.

Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že jí bylo doručeno oznámení o dosažení celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 27.1.2014. Žalobkyně podala dne 13.2.2014 proti záznamu bodů v bodovém hodnocení písemné a odůvodněné námitky, v nichž uvedla, že s výjimkou jediného případu přestupku ze dne 22.1.2014, který byl posledním v řadě z celkem šesti bodově hodnocených přestupků, jichž se měla dopustit, si není spáchání žádného z přestupků vědoma. Proto navrhla provedení opravy v bodovém hodnocení řidičů tak, že celkového počtu 12 bodů nedosáhla. Současně též uvedla, že námitkami napadá všech šest záznamů bodů včetně toho, kde si byla přestupku vědoma. Žalobkyně byla v dobré víře, že její řidičské oprávnění zůstalo podle ustanovení § 123f odst.4 zákona o silničním provozu ve spojení s ustanovením § 123c odst.3 téhož zákona zachováno do doby, než bude o jejích námitkách pravomocně rozhodnuto. Žalobkyni však byla doručena písemnost nazvaná „*Vyrozumění – výzva + odevzdat řidičský průkaz*“, na základě které dne 10.3.2014 žalobkyně svůj řidičský průkaz č. EF 562018 odevzdala, byť byla - a stále je - přesvědčena, že její řidičské oprávnění dosud nezaniklo. Proti uvedené výzvě Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 21.2.2014 podala žalobkyně podnět k provedení přezkumného řízení, konkrétně aby byla tato výzva k odevzdání řidičského průkazu zrušena, a to s účinky od 21.2.2014. Na toto podání žalobkyně Magistrát hlavního města Prahy dosud nereagoval a zůstal ve věci nečinný.

Dne 7.4.2014 si žalobkyně nechala Magistrátem hlavního města Prahy na vlastní žádost vydat výpis z registru řidičů, pokud jde o údaje vedené o její osobě a z něho vyplynulo, že ode dne 18.2.2014 má žalobkyně v registru řidičů ve své kartě řidiče provedenou blokaci řidičského oprávnění z důvodu „bodové hodnocení“. Blokačí řidičského oprávnění, která je úkonem prováděným mimo správní řízení a nevydává se o ní žádné rozhodnutí, proti němuž by žalobkyně mohla brojít postupem podle správního řádu či podle zákona o silničním provozu, došlo k nezákonnému zásahu do jejího veřejného subjektivního práva být držitelkou a užívat řidičské oprávnění a do práva existenci tohoto oprávnění účinně hájit.

Žalobkyně namítala, že podáním námitek dne 13.2.2014 byly splněny veškeré zákonné podmínky pro přerušení běhu lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění podle ustanovení § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu. Odkázala na komentář k zákonu o silničním provozu, podle něhož se autoři komentáře přiklání ke stanovisku, že běh lhůty bude přerušen, ať už budou námitky směřovat proti kterémukoliv ze záznamů, který dosažení celkového počtu 12 bodů ovlivňuje. Teprve oznámením o dosažení celkového počtu 12 bodů je dotčená osoba ze strany orgánu státní moci poprvé formálně informována o tom, že jí byly zaznamenány body a je třeba zdůraznit skutečnost, že právní důsledky dosažení celkového počtu 12 bodů jsou natolik zásadní, že je nutné volit výklad ve prospěch ochrany práv dotčených osob. Pozbytí řidičského oprávnění podle ustanovení § 123c odst.1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, je sankcí za opakované páčání přestupků, tj. svého druhu za speciální recidivu a není jen důsledkem posledního pravomocného rozhodnutí o přestupku, za něž byly body zaznamenány, nýbrž důsledkem všech (i dřívějších) pravomocných rozhodnutí, která se nadále promítají do aktuálního stavu zaznamenaných bodů. Pokud řidič dosáhne celkového počtu 12 bodů, nikdy se tak nestane jen na základě jediného rozhodnutí, ale vždy se jedná o důsledek vícero pravomocných rozhodnutí a pro onu výše uvedenou recidivu svého druhu nelze tato rozhodnutí od sebe vzájemně oddělit.

V případě žalobkyně je provedeným záznamem, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, každý ze šesti záznamů, jež má aktuálně provedeny v rámci svého bodového

hodnocení. Pokud kterýkoli z dřívějších záznamů odpadne v důsledku námitek, bude mít žalobkyně nejvýše pouze 11 bodů a její řidičské oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů tedy nikdy zaniknout nemohlo a nemohlo proto dojít ani k blokaci jejího řidičského oprávnění. Žalobkyně je přesvědčena o tom, že k blokaci řidičského oprávnění ke dni 18.2.2014 došlo na základě zcela chybného výkladu ustanovení § 123f odst.4 zákona o silničním provozu a tato blokáce je od samého počátku nezákonná, neboť ještě přede dnem 18.2.2014 podala žalobkyně ke správnímu úřadu námitky proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů a běh lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění se tak přerušil. Ze stejného důvodu je nezákonná i písemnost Výzva odevzdat řidičský průkaz ze dne 21.2.2014.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že námitku proti záznamu bodů v bodovém hodnocení lze podat kdykoliv a proti kterémukoliv záznamu bodů. Pouze v případě, že námitky jsou podány proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů a jsou příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doručeny v průběhu pěti pracovních dnů ode dne doručení oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, běh lhůt, stanovených v ustanovení § 123 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., se přerušuje, tj. ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností a to až do dne, v němž rozhodnutí o námitkách nabyde právní moci. Žalobkyně napadá záznam bodů, neboť si údajně není přestupků vědoma - s výjimkou přestupku, uvedeného pod bodem č.1 ve výpisu z bodového hodnocení. Pod bodem č.1 ve výpisu z bodového hodnocení je proveden záznam tří bodů za přestupek podle ustanovení § 125c odst.1 písm.f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb. ze dne 22.1.2014, a to na základě Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení Policií České republiky v Kutné Hoře. Tento záznam bodů je záznamem, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Ten pak není napaden námitkou, neboť z podaných námitek zcela jednoznačně vyplývá, že žalobkyně si není uvedených přestupků vědoma právě s výjimkou přestupku, uvedeného pod bodem č.1. Není si tedy vědoma pouze přestupků, uvedených pod body č.2 až č.6 ve výpisu z bodového hodnocení řidiče a tyto napadá z důvodu nevědomosti o nich. Žalobkyně tak při podání písemných námitek proti záznamu bodů nesplnila třetí podmínku, když její námitka nesměřovala proti poslednímu záznamu a lhůta pro pozbytí řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů se nepřerušila. Námitky žalobkyně proti provedení záznamu bodů v registru řidiče byly vyhodnoceny jako neodůvodněné, neboť záznam bodů plně odpovídá pravomocným rozhodnutím, která jsou pro evidenční správní orgán závazná. Rozhodnutím ze dne 19.5.2014 proto žalovaný správní úřad námitky žalobkyně zamítl a provedený záznam potvrdil. Na základě všech uvedených skutečností žalovaný navrhl, aby žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného byla zamítnuta v plném rozsahu jako nedůvodná.

Žalobkyně v replice setrvala na svém právním názoru s tím, že blokáce řidičského oprávnění je od samého počátku nezákonná a jestliže nemá povahu rozhodnutí, jedná se o jiný zásah správního úřadu.

O podané žalobě rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 28.11.2014, pod č.j. 11 A 64/2014 – 51, kterým žalobu jako nedůvodnou zamítl. Soud výkladem ustanovení §123f zákona o silničním provozu dospěl k závěru, že řidič má právo podat námitky proti každému záznamu v registru řidičů a správní úřad o nich musí rozhodnout, avšak pouze v případě, kdy jsou námitky podány proti poslednímu v řadě záznamů, kterým byla dovršena hranice 12 bodů, mají podané námitky odkladný účinek. Nezbytnost odkladného účinku včasných námitek spatřuje v tom, že zatímco předcházející záznamy v registru řidičů nemají bezprostředně za následek pozbytí řidičského oprávnění, poslední záznam, takový následek

má, když po uplynutí zákonem stanovené lhůty dojde k jeho pozbytí. Pokud by námitkami proti poslednímu záznamu mohl řidič projevit nesouhlas i se záznamem bodů, který byl učiněn dříve, pak by postrádala smysl právní úprava umožňující řidičům podat námitky proti jednotlivým záznamům bodů, protože vše by muselo být řešeno až v rámci námitek proti poslednímu provedenému záznamu o dosažení hranice dvanácti bodů. Nebylo by vyloučeno, že by v rámci námitek proti poslednímu provedenému záznamu byla opakovaně posuzována otázka oprávněnosti záznamu bodů například před rokem, a to přes to, že již jednou byla posouzena v rámci námitek již uplatněných a rozhodnutých. To jistě nebylo smyslem a cílem právní úpravy. Soud proto dospěl k závěru, že námitkami proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo dvanácti bodů, se lze domáhat posouzení, zda poslední záznam bodů byl záznamem oprávněným či nikoliv. Pouze takové podání může způsobit, je-li učiněno v zákonem stanovené lhůtě, odkladný účinek. Protože žalobkyně nevyjádřila s posledním záznamem, resp. s posledním přestupkem nesouhlas, nedošlo k přerušení lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění. Výzva k odevzdání řidičského průkazu a blokace řidičského oprávnění žalobkyně tak nejsou úkony správního úřadu, které lze považovat za nezákonné.

Rozsudek Městského soudu byl ke kasační stížnosti žalobkyně zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4.11.2015 č.j. 6 As 294/2014 – 40, a věc byla vrácena městskému soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud shledal výklad městského soudu nesprávným a konstatoval, že podstatou celého sporu je interpretace § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu. Při výkladu tohoto zákonného ustanovení není možné odhlédnout od smyslu a účelu právní úpravy, když v zájmu zachování právní jistoty řidičů byl do zákona zaveden institut námitek, kterým je možné chybný záznam napadnout. Účelem právní úpravy výše uvedeného ustanovení je umožnit do doby pravomocného rozhodnutí o námitkách zachování řidičského oprávnění řidiči, který dosáhl 12 bodů, avšak má pochybnosti o tom, zda jeden nebo více záznamů bodů bylo provedeno v souladu s podkladem pro záznam, příp. zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení přestupku, který byl jeho podkladem. V zájmu zachování právní jistoty řidiče a jeho právní ochrany je nutno rozumět „*provedeným záznamem, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů*“ ve smyslu § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu každý ze záznamů, kterými bylo v součtu dosaženo 12 bodů. Včasné podání námitek proti kterémukoliv z těchto záznamů má za následek přerušení běhu lhůt stanovených v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Nejvyšší správní soud poukázal na to, že jednotlivé body, které jsou řidičům zaznamenávány v registru, nejsou zaznamenávány ve správním řízení. Proti jejich záznamu se tedy nelze bránit opravnými prostředky dle správního řádu. Zákon o provozu na pozemních komunikacích, však v zájmu zachování právní jistoty řidičů, umožňuje obranu v podobě námitek. Nicméně o průběžném zaznamenání bodů v registru není řidič nijak průběžně informován až do doby, kdy dosáhne hranice 12 bodů. Poté co řidič dosáhne tohoto limitu, je mu neprodleně písemně nebo elektronicky tato skutečnost oznámena a zároveň je vyzván, aby nejpozději do 5 pracovních dnů odevzdal své řidičské oprávnění, které následně uplynutím 5 pracovních dnů od doručení tohoto oznámení pozbývá bez dalšího. Ale do této doby je na samotném řidiči, aby sám aktivně sledoval svůj bodový účet a v případě nesrovnalostí uplatňoval námitky proti jednotlivým záznamům bodů. Ale pouze v případě, kdy řidič dosáhne hranice 12 bodů, přiznává zákon jeho písemným námitkám podaným v zákonem stanovené lhůtě odkladný účinek. Je tomu tak proto, že pokud je stav bodů nižší než 12, nedochází k bezprostřednímu zásahu do práv řidiče v podobě pozbytí řidičského oprávnění, a proto by přiznání odkladného účinku nemělo své opodstatnění. Naproti tomu, když řidič dosáhne hranice 12 bodů a je vyzván k odevzdání řidičského oprávnění, je na místě, aby institut námitek s odkladným účinkem oddálil povinnost odevzdat řidičské oprávnění do doby, než bude o námitkách

pravomocně rozhodnuto. Neboť v případě, že by v řízení o námitkách vyšlo najevo, že pro záznam neexistoval způsobilý podklad, že záznam byl učiněn v rozporu s tímto způsobilým podkladem, případně že počet připsaných bodů neodpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání a řidičské oprávnění by bylo řidiči odebráno, jednalo by se o citelný zásah do subjektivního práva, když mnozí svého řidičského oprávnění využívají každodenně, ať už v osobním či profesním životě. Soud uzavřel, že smyslem a účelem ustanovení § 123f zákona o silničním provozu je především zajistit ochranu řidičům, kteří se až na základě § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu dozvěděli o dosažení bodového limitu, avšak mají důvodné pochybnosti o některém z provedených záznamů. Tito pak mohou využít ochrany § 123f zákona a podat včasné písemné námitky proti kterémukoliv ze záznamů, o kterém mají pochybnosti, a ty ex lege způsobí přerušení běhu lhůt stanovených v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

Městský soud v Praze znovu posoudil důvodnost podané žaloby, přitom vycházel z právního názoru Nejvyššího správního soudu, neboť je tímto právním názorem vázán (§ 110 odst. 4 s.r.s.).

Ze správního spisu vyplývá, že oznámením o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvou k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 10.2.2014 byla žalobkyně poučena o tom, že může podat písemné námitky proti provedení záznamu bodů do registru řidičů Magistrátu hlavního města Prahy s tím, že pouze v případě, že jsou písemné námitky proti provedenému záznamu doručeny v průběhu pěti pracovních dnů, následujících ode dne doručení oznámení, bude námitka podána proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených pro pozbytí řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení se přeruší.

Žalobkyně doručila Magistrátu hlavního města Prahy dne 13.2.2014 písemné námitky proti provedení záznamu bodů. Žalobkyně uvedla, že podává námitky, protože má za to, že jsou předmětné body v evidenci nesprávně evidovány, byly jí přiděleny body za přestupky, které nespáchala, respektive o kterých nebylo rozhodnuto v blokovém řízení ani pravomocně v řízení správním. Evidence bodového stavu je v jejím případě vedena zmatečně, což má za následek nesoulad mezi zapsanými údaji a skutečností. Podle výpisu z bodového hodnocení řidiče, který si žalobkyně opatřila dne 10.2.2014, je evidován aktuální stav bodového hodnocení 12 bodů, je evidováno šest přestupků:

1. ze dne 22.1.2014 Policie Kutná Hora - 3 body.
2. ze dne 25.5.2013 Policie Nymburk -2 body.
3. ze dne 27.3.2013 Policie Praha – 2 body.
4. ze dne 20.6.2012 Policie Praha – 2 body.
5. ze dne 17.10.2011 Policie Nymburk – 2 body.
6. ze dne 13.3.2011 Policie Nymburk – 2 body.

Žalobkyně v námitkách uvedla, že uvedených přestupků si není vědoma - s výjimkou přestupku uvedeného pod bodem 1. - není vědoma ani toho, že by správní orgán s ní přestupky projednal, tím spíše, že by bylo o spáchání uvedených deliktů pravomocně rozhodnuto. Má totiž za to, že uvedený počet bodů se nemůže shodovat s reálným počtem bodů, neboť byly zaznamenány na základě neexistujících pravomocných rozhodnutí o správních deliktech a jednotlivé přestupky nemají v evidenci uveden adekvátně správný počet bodů.

Správní orgán vyhotovil dne 21.2.2014 písemnost Vyrozumění – výzva odevzdat řidičský průkaz. Konstatoval, že písemné námitky byly Magistrátu doručeny ve lhůtě pěti pracovních dnů ode dne doručení oznámení, avšak vzhledem k tomu, že námitka nebyla podána proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, tedy proti záznamu uvedenému ve výpisu z bodového hodnocení pod bodem I, kterého si žalobkyně je vědoma, běh lhůt stanovených v ustanovení § 123c odst.3 zákona pro pozbytí řidičského oprávnění se nepřerušil a proto žalobkyně dne 18.2.2014 pozbyla řidičské oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Tuto výzvu odevzdat řidičský průkaz žalobkyně převzala dne 2.3.2014 a dne 4.3.2013 se žalobkyně dostavila ke správnímu orgánu a řidičské oprávnění odevzdala.

Pro úplnost soud uvádí, že po té, kdy byla podána žaloba, rozhodl žalovaný o námitkách žalobkyně rozhodnutím ze dne 19.5.2014, č.j. S-MHMP 718873/2014 tak, že námitky žalobkyně jako nedůvodné zamítl a provedený záznam 12 bodů ke dni 22.1.2014 potvrdil. Své rozhodnutí odůvodnil shodnými argumenty, kterými ve vyjádření k žalobě ze dne 28.5.2014, odůvodnil návrh na zamítnutí žaloby. Žalobkyně podala proti výše uvedenému rozhodnutí odvolání, o kterém rozhodl nadřízený správní orgán, Ministerstvo dopravy – Odbor agend řidičů rozhodnutím ze dne 10.10.2014, č.j. 646/2014-160-SPR/3 (dále též rozhodnutí ze dne 10.10.2014). Odvolací orgán zaujal právní názor odlišný, když rozhodnutí o námitkách č.j. S-MHMP 718873/2014 zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí žalovanému. Prvoinstančnímu orgánu vytkl jeho formální výklad, jež je v rozporu se zásadou *in dubio mitius, v pochybnostech ve prospěch*, což způsobilo nesprávnost a protiprávnost napadeného rozhodnutí. Dále odvolací správní orgán přisvědčil argumentu žalobkyně, že námitky od počátku směřovaly proti všem šesti záznamům bodů v bodovém hodnocení řidičů.

Na základě uvedeného rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 10.10.2014, byl žalobkyni dne 16.10.2014 vrácen řidičský průkaz do doby pravomocného rozhodnutí o námitkách.

Žalobkyně se ochrany svých práv domáhala žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu. Nezákonný zásah žalobkyně spatřuje v blokaci řidičské oprávnění žalobkyně, provedené v registru řidičů ke dni 18.2.2014 a dále ve výzvě ze dne 21.2.2014 čj: MHMP 241641/2014, kterou byla žalobkyně vyzvána k odevzdání řidičského průkazu.

Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Z ustanovení § 82 s.ř.s. je zřejmé, že za zásah je nutno považovat faktický úkon správního orgánu, který není rozhodnutím, který však přes tuto skutečnost přímo zasahuje do práv určité osoby. V daném případě není sporu o tom, že zablokování řidičského oprávnění, které bylo provedeno v registru řidičů, je faktickým úkonem orgánu státní správy, které je učiněno mimo správní řízení, není vydáváno správní rozhodnutí, proti němuž by bylo možno se bránit předepsaným procesním postupem. Obdobně to platí o výzvě ze dne 21.2.2014, kterou byla vyzvána žalobkyně k odevzdání řidičského průkazu. Ani tato výzva není rozhodnutím, kterým by bylo rozhodováno o jejich právech a povinnostech, nicméně jde o

úkon, který zcela nepochybně zasáhl do práv žalobkyně, když splněním výzvy – odevzdáním řidičského průkazu – žalobkyně fakticky pozbyla oprávnění řídit motorové vozidlo.

Soud má za to, že oba úkony žalovaného jsou faktickými úkony, které sice nejsou rozhodnutími, nicméně se přímo dotýkají práv či povinností žalobkyně. Splňují tedy zákonem stanovené podmínky pro pojem „zásah“, jak je definován v ustanovení § 82 s.ř.s.

Soud se dále zabýval otázkou, zda uvedené úkony byly učiněny v souladu se zákonem, resp. otázkou, zda tyto úkony je nutno považovat za úkony nezákonné.

Pro posouzení otázky, zda uvedené úkony byly učiněny v souladu se zákonem či nikoliv, je rozhodná otázka, zda v daném případě námitky, které žalobkyně podala dne 13.2.2014 proti záznamu bodu v registru řidičů, měly za následek přerušení běhu lhůt uvedených v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím pěti pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu v případě, že nesouhlasí řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle § 123f odst. 4 uvedeného zákona podá-li řidič námitky proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.

V daném případě je z obsahu spisového materiálu zřejmé, že žalobkyně podala námitky proti provedení záznamu bodu do registru řidičů v zákonem stanovené pětidenní lhůtě, bylo na místě posoudit, zda podané námitky směřují proti provedení záznamu jako celku či nikoliv, když v podaných námitkách žalobkyně výslovně uvedla, že si není vědoma přestupků s výjimkou přestupku, v důsledku kterého k záznamu 12 bodů došlo.

Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v uvedeném zrušujícím rozsudku v této věci ze dne 4.11.2015 čj: 6 As 294/2014-40, je nutno vycházet z toho, že k významnému zásahu do práv řidiče dojde v okamžiku, kdy dosáhne řidič hranice 12 bodů, proto je na místě, aby institut námitek s odkladným účinkem oddálil povinnost odevzdat řidičské oprávnění do doby, než bude o námitkách pravomocně rozhodnuto s tím, že písemné námitky lze v zákonem stanovené lhůtě podat proti kterémukoliv ze záznamů, o kterém má řidič pochybnosti. Podání takovýchto námitek pak ze zákona způsobí přerušení běhu lhůt, které jsou stanoveny v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. V daném případě sice žalobkyně v námitkách proti záznamům 12 bodů namítala, že si nebyla vědoma přestupků pod body 2. - 6. s tím, že tyto přestupky nebyly ještě ke dni 22.1.2014 uvedeny v evidenci, takže se tyto námitky nevztahují k poslednímu z přestupků, kterým bylo dosaženo 12 bodů, nicméně, jak konstatoval i Nejvyšší správní soud, žalobkyně namítala, že za jednotlivé přestupky je v evidenci uveden chybný počet bodů. Toto tvrzení se již neomezovalo pouze na přestupky, jichž si nebyla vědoma, ale na všechny přestupky vedené v evidenci.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že podání námitek ze dne 13.2.2014 proti záznamu bodů v registru řidičů mělo za následek přerušení běhu lhůty stanovené v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, a to ode dne doručení námitek příslušnému úřadu do dne právní moci rozhodnutí o těchto námitkách. To znamená, že výzva ze dne 21.2.2014 čj: MHMP 241641/2014, kterou byla žalobkyně vyzvána k odevzdání řidičského průkazu a blokáce řidičského oprávnění, provedená v registru řidičů ke dni 18.2.2014, byly úkony, které byly učiněny v rozporu se zákonem, neboť v důsledku přerušení běhu lhůt nebyly splněny podmínky pro to, aby byl správní orgán oprávněn tyto úkony učinit do doby, než rozhodnutí o námitkách nabyde právní moci. Soud proto shledal žalobu důvodnou.

Podle § 87 odst. 2 s.ř.s. soud v případě, kdy neshledá důvody pro zamítnutí podané žaloby (§ 87 odst. 3 s.ř.s.) rozsudkem buď určí, že provedený zásah byl nezákonný, a nebo v případě, že takový zásah trvá nebo trvají jeho důsledky nebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval a přikáže, je-li to možné, aby obnovil stav před zásahem. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že je nutno rozlišovat dvě situace, a to situaci, kdy zásah již netrvá, pak je soud oprávněn určit (deklarovat), že provedený zásah byl nezákonný, a situaci, kdy zásah dosud trvá nebo trvají jeho důsledky či hrozí-li jeho opakování, pak soud zakáže správnímu orgánu pokračovat v zásahu, případně přikáže obnovení stavu před zásahem.

V daném případě z obsahu spisového materiálu vyplývá, že zásah, spočívající ve splnění výzvy ze dne 21.2.2014 k odevzdání řidičského průkazu již netrvá, neboť na základě rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 10.10.2014 byl žalobkyni dne 16.10.2014 její řidičský průkaz vrácen, a to do doby pravomocného rozhodnutí o námitkách. Vracením řidičského průkazu fakticky došlo k obnovení stavu před zásahem, před výzvou ze dne 21.2.2014. S přihlédnutím ke stanovisku Ministerstva dopravy, které bylo v rozhodnutí ze dne 10.10.2014 vyjádřeno, má soud za to, že důsledky výzvy ze dne 21.2.2014 netrývají, nehrozí ani jejich opakování, a to zejména s přihlédnutím ke zmíněnému rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 10.10.2014. Proto dle názoru soudu přicházela v úvahu aplikace první části ustanovení § 87 odst. 2 s.ř.s., podle níž soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný. Proto soud ve výroku rozsudku deklaroval nezákonnost úkonů žalovaného, když rozhodl tak, že výzva Magistrátu hl.m.Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 21.2.2014 čj: MHMP 241641/2014, kterou byla žalobkyně vyzvána k odevzdání řidičského průkazu a blokáce řidičského oprávnění žalobkyně, provedená v registru řidičů ke dni 18.2.2014 byly nezákonnými zásahy. Jak již bylo výše uvedeno, tento závěr učinil soud proto, že podání námitek ze dne 13.2.2014 proti záznamu bodů v registru řidičů mělo za následek přerušení běhu lhůty stanovené v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Podle § 87 odst. 1 s.ř.s., věta za středníkem, vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a úspěšné žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení o podané žalobě a náklady za řízení o kasační stížnosti. Náklady představují zaplacené soudní poplatky z žaloby (2.000 Kč) a kasační stížnosti (5.000 Kč) a odměny za zastoupení žalobkyně advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném po 1.1.2013 za tři úkony právní služby po 3.100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, podání kasační stížnosti - §7,9, 11 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a tři režijní paušály po 300 Kč (§ 13 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 10.200 Kč. K tomu nutno připočítat daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z této částky, neboť zástupce žalobkyně soudu osvědčil, že je plátcem této daně, která v dané věci činí 2.142 Kč.

Celkem odměna za zastupování představuje částku 12.342 Kč. Celkem náklady řízení, s připočtením částky za soudní poplatky ve výši 7.000 Kč, představují částku 19.342 Kč. Je nutno uvést, že žalobkyně zaplatila soudní poplatek za návrh na předběžné opatření. Tento návrh byl zamítnut usnesením za dne 14.5.2014 č.j. 11 A 64/2014-18, proto v této části žalobkyně nebyla úspěšná, náklady spočívající v zaplaceném soudním poplatku 1.000 Kč jí proto nepřísluší.

Pro úplnost soud uvádí, že nepřiznal náhradu nákladů řízení za další poradu s klientkou přesahující jednu hodinu ze dne 20.6.2015, neboť pro jeho přiznání není v soudním spise žádný podklad a dále proto, že soud neshledal účelnost této další porady, ve vztahu k probíhajícímu soudnímu řízení, dále soud nepřiznal žalobkyni náhradu nákladů za doplnění podkladů ze dne 16.10.2014 a ze dne 20.10.2014, neboť pro jeho přiznání není žádný podklad v soudním spise, navíc podání ze dne 20.10.2014 nelze považovat za podání ve věci samé, neboť v jeho příloze žalobkyně prostřednictvím datové schránky zaslala soudu kopii rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 10.10.2014, č.j. 646/2014-160-SPR/3. Obdobně to platí ve vztahu k úkonům porady přesahující jednu hodinu ze dne 16.12.2014 a ze dne 27.11.2015, neboť pro tyto porady není v soudním spise žádný podklad a dále proto, že soud neshledal jejich účelnost ve vztahu k probíhajícímu soudnímu řízení. Dále soud zhodnotil podání blanco kasační stížnosti ze dne 16.12.2014 a následné odůvodnění kasační stížnosti ze dne 12.2.2015 jako jeden úkon právní služby, neboť podání kasační stížnosti je stále jedním úkonem právní služby, přestože jej žalobkyně učinila prostřednictvím dvou samostatných podání, a to zejména za situace, kdy žalobkyně je zastoupena pro obě řízení shodným advokátem. Soud žalobkyni nepřiznal úkon právní služby spočívající v doplnění návrhů na provedení důkazů ze dne 27.2.2015, neboť pro jeho přiznání není v soudním spise žádný podklad a je na stěžovateli, aby se v kasační stížnosti vypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi, včetně návrhů na provedení důkazů.

Soud rozhodl podle § 51 s.ř.s bez jednání, když účastníci řízení vyjádřili s tímto postupem souhlas.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Podle ustanovení § 104 odstavec 3 písmeno a/ s.ř.s. je kasační stížnost nepřijatelná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V Praze dne 30. března 2016

JUDr. Hana Veberová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová